Мій сонет

Тетяна Даніленко

Коли негода душу засмутить
І чорна хмара в серце заглядає,
Невдачі всі збираються у зграю —
Свою згадаю найщасливу мить!

Переживу відтінки почуттів
І радість ту, що доля дарувала,
Всі нескінченні барви карнавалу
Знайду серед своїх минулих днів…

Але згадаю і найгірший час,
Де втрати незворотні я зазнала,
Де горе долю трохи не зламало,

Все, як було, згадаю без прикрас —
Мої скарби, які життя складають,
А може, й шлях в майбутнє визначають…

30.07.2023

Ілюстрація – картина Лорана Парсельє

